

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศที่จะนำไปสู่ความเริ่มก้าวหน้าและความมั่นคงที่สำคัญที่สุดขึ้นอยู่กับการพัฒนาประชากรในประเทศให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยทั่วไป ทั้งนี้ เพราะประชากรของแต่ละประเทศนั้นถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากกว่าทรัพยากรใดๆ ในประเทศและเป็นปัจจัยหลักที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ในสภาพความเป็นจริงแล้วไม่ว่าจะเป็นประเทศพัฒนาแล้วหรือประเทศกำลังพัฒนา ก็ตามจะพบว่ายังมีบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในชีวิตประจำวันเพราเหตุที่บุคคลเหล่านี้ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งถูกสังคมแบ่งแยกออกไปซึ่งเรียกว่า “คนพิการ” ปัจจุบันทางสำนักงานคณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ จำแนกประเภทของความพิการของประชากรทั่วประเทศ ได้แก่ ความพิการทางการมองเห็น ความพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย ความพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ และความพิการมากกว่า 1 ประเภท ในวงการแพทย์นิยาม “เด็กออทิสติก” หรือ “ออทิซึม” หมายถึง “เด็กที่อยู่ในโลกของตนเอง” ซึ่งเด็กกลุ่มนี้จะมีความผิดปกติ และความล่าช้าทางพัฒนาการด้านสังคม ด้านการสื่อความหมาย ภาษา และจินตนาการ ซึ่งมีสาเหตุเกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางกายภาพ เนื่องจากมีหน้าที่ของสมองบางส่วนทำงานผิดปกติไป อาการของเด็กออทิสติกมีความพิการทางกาย ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ บางคนมีอาการผิดปกติทางการสื่อความหมายหรือพฤติกรรม (สำนักงานคณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ, 2546, หน้า 1-3)

สำนักงานสถิติแห่งชาติสำรวจจำนวนประชากรที่เป็นออทิสติกในปีพ.ศ. 2550 รวม 9,420 คน โดยมีสาเหตุมาจากโรคภัยไข้เจ็บ จำนวน 1,935 คน กรรมพันธุ์ จำนวน 589 คน การตั้งครรภ์/คลอด จำนวน 4,587 คน อุบัติเหตุจากการจราจรทางบก จำนวน 45 คน ไม่ทราบสาเหตุ จำนวน 2,121 คน และอื่นๆ จำนวน 143 คน จำนวนประชากรชายที่เป็นออทิสติกรวม 5,400 คน จำนวนประชากรหญิงที่เป็นออทิสติกรวม 4,020 คน กลุ่มประชากรออทิสติกอายุ 0 – 19 ปี รวม 4,755 คน กลุ่มประชากรออทิสติกอายุ 20 – 59 ปี รวม 4,483 คน กลุ่มประชากรออทิสติกอายุ 60 –

69 ปี รวม 182 คน ส่วนประชากรอายุ 70 ปีขึ้นไปไม่ปรากฏ ประชากรที่เป็นอุทิศติกาศัยอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 2,200 คน ในขณะที่ประชากรที่เป็นอุทิศติกาศัยนอกเขตเทศบาล จำนวน 7,220 คน (สำนักงานคณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ, 2546, หน้า 4) และจากรายงานสถานการณ์ด้านบุคคลอุทิศติกประเทศไทย ปี 2553 โดยสรุปว่าจากข้อมูลเชิงสถิติซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอ้างถึงผลสำรวจประชากรพิการของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปัจจุบันพบประชากรกลุ่มอุทิศติกในสัดส่วนร้อยละ 0.6 ต่อประชากร 1,000 คน ซึ่งหมายถึงประเทศไทยมีบุคคลอุทิศติก จำนวนประมาณกว่า 300,000 คน มีบุคคลที่บกพร่องทางพัฒนาการ ร้อยละ 2.37 หรือประมาณเกิน 1,5,00,000 คน ซึ่งครอบครัวของบุคคลกลุ่มนี้ดังกล่าว ประสบภาวะหลายด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ คือค่าใช้จ่ายในการดูแล ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยเบรียบที่ยืนของประเทศไทยอังกฤษ พบว่า ครอบครัวที่มีสมาชิกในกลุ่มนี้ดังกล่าว จะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ 24 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครอบครัวและใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพ การจัดการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการพื้นฟูสมรรถภาพ ที่ระบบบริการส่งเสริมพัฒนาการและพื้นฟูสมรรถภาพ มีข้อจำกัดด้านบุคลากร จำนวนหน่วยบริการและงบประมาณ ด้านการศึกษาและด้านการดำเนินชีวิต พบว่าในปีการศึกษา 2552 มีเด็กอุทิศติกได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพียง 4,896 คน และเด็กที่บกพร่องทางพัฒนาการ ได้รับการศึกษาเพียง 9,094 คน (ชูศักดิ์ จันทധนนท์, 2552)

แผนการพื้นฟูสมรรถภาพคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2540-2544 โดย คณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ซึ่งแต่งตั้งตามที่พระราชบัญญัติการพื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 ได้กำหนดจัดทำแผนการพื้นฟูสมรรถภาพคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2540 - 2544 โดยมุ่งเน้นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2540 - 2544 กล่าวคือให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนพิการ โดยการพื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ 4 ด้าน คือ การแพทย์ การศึกษา อชีพและการจ้างงาน และด้านสังคม ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าวิชาการแพทย์และเทคโนโลยีทันสมัยมากขึ้น ครอบแนวคิดการจัดบริการสังคม ได้ปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบการจัดสวัสดิการเชิงรุก กล่าวคือ ให้ครอบครัว เครือญาติ และชุมชนเป็นฐานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่เป็นภาระสูงสุด คือ คนพิการมีชีวิตที่ดีเต็มตามศักยภาพ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ คนพิการ ได้รับการคุ้มครองสิทธิ การมีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่ ด้วยความเสมอภาค และสภาพแวดล้อมที่ปราศจากอุปสรรค ด้วยการปฏิรูประบบการบริหารจัดการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจากแนวทางการส่งเสริมที่ด้วยความเมตตาสาร ไปสู่มิติที่ดึงอยู่บนพื้นฐานของสิทธิของคนพิการ (พวงแก้ว กิจธรรม, 2549)

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้รับรองสิทธิคนพิการและครอบครัวไว้หลายประการ โดยมุ่งเน้นให้คนพิการมีสิทธิได้รับเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ หลายประการ อาทิ เช่น บริการพื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม ศติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษารัฐฯ หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกอันนี้ บริการ และความช่วยเหลืออื่น ให้ทางการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม ผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรมทักษะ การเลี้ยงดู การจัดการศึกษาและการประกอบอาชีพ การส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ตลอดจนความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อให้พึงตนเองได้ นอกจากนั้นตาม (ร่าง) แผนพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษเพื่อเด็กพิการ พ.ศ. 2550-2554 เน้นการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มีเด็กพิการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการจัดการศึกษาพิเศษที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กพิการ ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรเอกชน ได้ร่วมกันสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ รวมทั้งร่วมกันจัดการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพเด็กพิการ ให้สอดคล้องตามหลักสูตรและมาตรฐานการจัดการศึกษาพิเศษภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีจิตจำกัดน้อยที่สุด การจัดการศึกษาแก่เด็ก บุคคลอ托ทิสติก และครอบครัว จึงควรดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว (ฐานศักดิ์ จันทายานนท์, 2552)

จังหวัดสมุทรปราการตั้งอยู่ในภาคกลางของประเทศไทย มีเนื้อที่ประมาณ 1,004.092 ตารางกิโลเมตร ส่วนประชากรในปี พ.ศ. 2550 จำนวน 1,126,940 คน อยู่ในอันดับที่ 15 อัตราความหนาแน่นของประชากร 1,122.34 คน/ตร.กม. จัดอยู่ในอันดับที่ 3 จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ 50 ตำบล 405 หมู่บ้าน 17 เทศบาล และ 31 องค์กรบริหารส่วนตำบล (จังหวัดสมุทรปราการ, 2552) ก็เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประชากรที่เป็นอ托ทิสติก ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะเข้าไปดูแล โดยเฉพาะหน่วยงานท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นสิ่งจุใจอย่างมากให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดสมุทรปราการในการบริการพื้นฟูสมรรถภาพของเด็กอ托ทิสติก ตลอดจนต้องการทราบถึงนโยบายในการบริหารจัดการ

สรรหาปัจจัยต่างๆ และนำมาเป็นแนวทางในการจัดสวัสดิการค้านอื่นๆ แก่เด็กออทิสติก เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเป็นประโยชน์สูงสุดแก่เด็กออทิสติกต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการพื้นฟูสมรรถภาพแก่เด็กออทิสติกในจังหวัดสมุทรปราการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ใน การจัดบริการพื้นฟูสมรรถภาพแก่เด็กออทิสติก ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

สมมุติฐานของการวิจัย

ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน มีความความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการจัดบริการพื้นฟูสมรรถภาพ แก่เด็กออทิสติก แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ด้านประชากร งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาจากประชากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ

1.1 นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน

2 คน

1.2 นายกเทศมนตรี และปลัดเทศบาล 17 แห่ง จำนวน 34 คน

1.3 นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 32 แห่ง จำนวน 64 คน

1.4 ผู้อำนวยการกอง ได้แก่ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองการศึกษา และ กองสวัสดิและการสังคม ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานในการจัดสวัสดิการคนพิการ จำนวน 150 คน รวมเป็นประชากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 50 แห่ง ๆ ละ 5 ราย รวมทั้งสิ้น 250 คน

2. ด้านเนื้อหา

ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริการพื้นฟูสมรรถภาพเด็ก ออทิสติก ในจังหวัดสมุทรปราการ ในด้าน

2.1 ด้านความรู้ ในสิทธิของเด็กออทิสติก

2.2 ด้านอำนาจหน้าที่ในการจัดสวัสดิการแก่เด็กออทิสติก

2.3 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

2.4 ด้านการสนับสนุนแผนชุมชน

2.5 ด้านการจัดสรรงบประมาณ

3. ด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ กำหนดให้ตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลกลุ่ม โดยตัวแปรอิสระมีทั้งหมด 7 ตัวแปร ซึ่งได้แก่

3.1.1 เพศ

3.1.2 อายุ

3.1.3 ระดับการศึกษา

3.1.4 สถานภาพสมรส

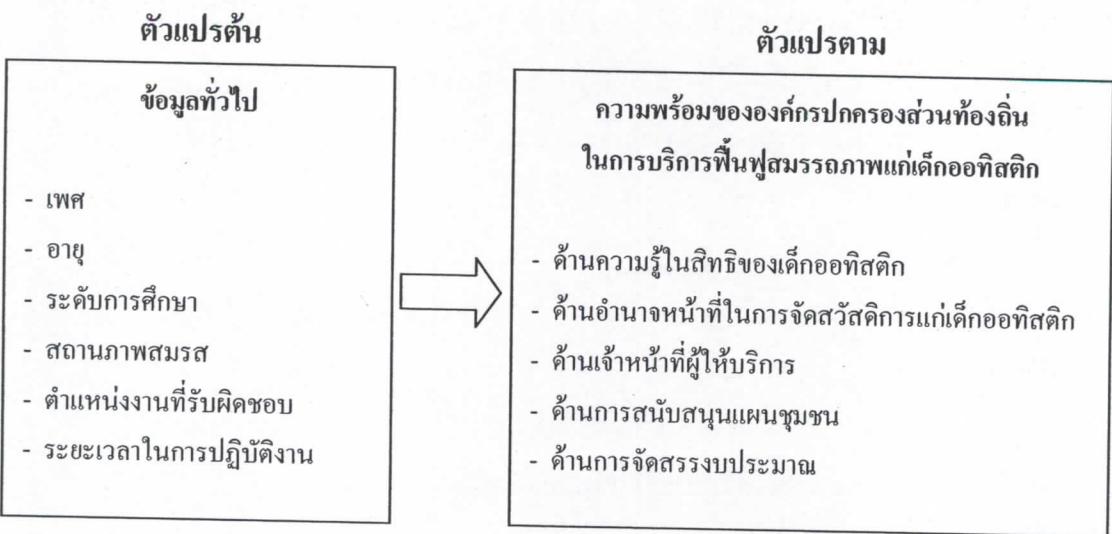
3.1.5 ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ

3.1.6 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริการพื้นฟูสมรรถภาพเด็กออทิสติก ในจังหวัดสมุทรปราการ ใน 4 ด้าน 1) ด้านความรู้ในสิทธิของเด็ก ออทิสติก 2) ด้านอำนาจหน้าที่ในการจัดสวัสดิการแก่เด็กออทิสติก 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ 4) ด้านการสนับสนุนแผนชุมชน 5) ด้านการจัดสรรงบประมาณ

4. ด้านเวลา ได้กำหนดระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความรู้ ความสามารถในการดำเนินการพื้นฟูสมรรถภาพแก่เด็กออทิสติก ของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่พร้อมจะดำเนินการ ใน 5 ด้าน ได้แก่

1) ด้านความรู้ในสิทธิของเด็กออทิสติก หมายถึง องค์กรควรมีความพร้อมด้านความรู้ ความเข้าใจใน พรบ.คนพิการ ครอบคลุมทุกข้อ มีความพร้อมในการบริการพื้นฟูสมรรถภาพตามสิทธิที่ควรได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายทุกขั้นตอน รวมถึงมีความพร้อมในการบริการพื้นฟูสมรรถภาพทางจิตใจและอารมณ์ของเด็กออทิสติก และมีความพร้อมที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อการปรับตัวสำหรับโลกภายนอกของเด็กออทิสติก

2) ด้านอำนาจหน้าที่ในการจัดสวัสดิการแก่เด็กออทิสติก หมายถึงความพร้อมของในการจัดบริการพื้นฟูสมรรถภาพเด็กออทิสติกทางการแพทย์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การจัดบริการพื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์เป็นการรักษาป้องกัน ส่งเสริมและแก้ไข ไปพร้อมๆ กัน อีกทั้งมีความพร้อมในการส่งเด็กออทิสติกเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ ซึ่งส่งผลให้เด็ก ออทิสติกสามารถมีพัฒนาการที่ดีขึ้น มีความพร้อมในการจัดพื้นฟูสมรรถภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นพัฒนาการ

ให้แก่เด็กอุทิสติก และมีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานส่งต่อเด็กอุทิสติก เพื่อรับบริการต่อไป
หน่วยงานอื่นได้ ซึ่งถือเป็นสวัสดิการอีกด้านหนึ่ง

3) **ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ** หมายถึง เจ้าหน้าที่ในองค์กรครัว มีทัศนคติที่ดีต่อเด็ก
อุทิสติก มีความสามารถ เห็นใจกับหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีทักษะในการดูแลพื้นที่
สมรรถภาพเด็กอุทิสติก ได้อย่างมีคุณภาพ ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ และมีความสุขกับการดูแล
เด็กอุทิสติก และเมื่อปฏิบัติงานโดยตรงกับเด็กอุทิสติก ควรได้รับการอบรมความรู้ เพื่อเพิ่ม
ศักยภาพเสมอ เจ้าหน้าที่ในองค์กรครัวมีความเป็นมิตรกับเด็กอุทิสติก ตลอดจนญาติของเด็กด้วย
มิโครงการหรือแผนในการเยี่ยมเยือนบ้านของเด็กอุทิสติกスマ่ำเสมอ และองค์กรครัวมีความพร้อม
ในการช่วยดูแลเด็กอุทิสติกเพื่อเป็นการลดภาระของครอบครัวในการช่วยดูแล ได้อีกทางหนึ่ง

4) **ด้านการสนับสนุนแผนชุมชน** องค์กรครัวมีการส่งเสริมสนับสนุนให้สำรวจ/
ค้นหาเด็กอุทิสติกในชุมชนตามความเป็นจริง มีการประชาคมจัดทำแผนชุมชนด้านการศึกษา และ
การแพทย์สำหรับเด็กอุทิสติก มีการสนับสนุนโครงการพื้นฟูสมรรถภาพเด็กอุทิสติกตามแผน
ชุมชนอย่างต่อเนื่อง และเป็นการกระตุ้นพัฒนาการ ให้แก่เด็กอุทิสติกด้วย องค์กรครัวผนวกเรื่อง
การพื้นฟูสมรรถภาพเด็กอุทิสติกเข้ากับแผนพัฒนาคนพิการ ในแผนงานประจำปี พร้อมกับ
ส่งเสริมให้ผู้ปกครองได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลรักษาลูกที่เป็นเด็กอุทิสติก ควรมีความพร้อม
ในด้านการเงินเพื่อนำมาบริหารจัดการ ในการพื้นฟูสมรรถภาพเด็กอุทิสติกอย่างต่อเนื่อง และควร
ผ่านความเห็นชอบจากสภาพทุกครั้ง องค์กรครัวมีความพร้อมในการจัดสรรงบประมาณแก่โรงเรียน
สำหรับการจัดการฝึกอาชีพ เพื่อช่วยเหลือเด็กอุทิสติก ได้มีอาชีพและรายได้อย่างยั่งยืน

5) **ด้านการจัดสรรงบประมาณ ความพร้อมในการจัดสรรงบประมาณขององค์กร**
เพื่อส่งเสริมให้เด็กอุทิสติกประกอบอาชีพ สามารถสร้างรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ เป็น
การให้โอกาสให้เด็กอุทิสติกได้วิ่งกิจกรรมในชุมชนตามความเหมาะสม การขอความร่วมมือจาก
หน่วยงานวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดบริการพื้นฟูสมรรถภาพแก่เด็กอุทิสติก รวมถึงการ
จัดสรรงบเบี้ยยังชีพสำหรับเด็กอุทิสติก การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อผลประโยชน์ในการสนับสนุน
เครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็กอุทิสติก เพื่อความคล่องตัวในการทำงานขององค์กร

โรค และเด็กอุทิสติก หมายถึง โรคที่แสดงอาการผิดปกติ ทางด้านการสื่อสาร ภาษา
สังคม สื่อสาร ไม่เข้าใจ พูดช้า พูดช้า ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่สนใจผู้อื่น จึงจัดเป็นกลุ่มนักพร่อง
ทางการเรียนรู้ โดยได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์เป็นที่แน่นอนแล้ว ซึ่งคนไทยจะเรียกว่า เด็กสมาธิ
สั้น หรือเด็กไฮเปอร์ นั่นเอง ในที่นี้หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับโรคและเด็กอุทิสติกที่อยู่ในการให้
สวัสดิการพื้นฟูสมรรถภาพขององค์กรประกอบส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ

การบริการพื้นฟูสมรรถภาพ หมายถึง วิธีการที่กำหนดขึ้น โดยมุ่งหวังให้ได้รับการปรับสภาพทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม ศติปัญญาและเศรษฐกิจ ให้กลับคืนหรือบุคคลที่จะต้องได้รับการดูแล และรักษาสู่สภาพเดิมเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือตนเอง ปฏิบัติงาน และสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม ได้อย่างปกติสุข ในที่นี้หมายถึง การบริการพื้นฟูสมรรถภาพเด็ก ออทิสติกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง หน่วยงานการปกครองท้องถิ่น โดยใช้หลักการกระจายอำนาจ คือรัฐมอบอำนาจให้หน่วยงานส่วนท้องถิ่นรับไปบริหาร ในที่นี้หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และ องค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้บริหารท้องถิ่น หมายถึง ผู้ที่มีอำนาจสูงสุด ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแล หน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลเมืองพัทaya ในที่นี้หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ในการดำเนินการปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้บริหารงานด้านการจัดบริการ ในที่นี้หมายถึง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการและสังคม กองการศึกษา และกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. รับทราบถึงความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพื้นฟูสมรรถภาพเด็กออทิสติกในจังหวัดสมุทรปราการ
2. สามารถนำข้อค้นพบที่ได้ไปเป็นข้อมูลในการจัดการทำแผนงานเพื่อวัสดุการพื้นฟูสมรรถภาพของเด็กออทิสติกในจังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยของผู้ที่สนใจต่อไป